

РЕШЕНИЕ

№ 6941

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7874** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

С Решение № 2720 от 09.06.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 12430/ 2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-017291/ 01.09.2022 г., издадено от началник сектор СДВР – ОПП, с което на А. А. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от А. А. В.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 16.08.2022 г., около 21:00 часа касаторът управлявал лек автомобил „Д.“ с [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица], при извършване на маневра ляв завой, приближил, навлязъл и преминал на червен сигнал при работеща в нормален режим трисекционна светофарна уредба. За констатираното нарушение е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Разпоредбата на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП предвижда административно наказание глоба в размер на 100 лв. за водач, който премине при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването.

А. А. В., при извършване на маневра ляв завой, приближил, навлязъл и преминал на червен сигнал при работеща в нормален режим трисекционна светофарна уредба, за което правилно с НП му е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора, че разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е бланкетна. Същата ясно разписва правилото за поведение като налага участниците в движението да съобразяват поведението си със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В случая това задължение не е изпълнено от водача на МПС, като в описателната част на АУАН и НП ясно е записано, че лицето е преминало на червен светофар. С оглед на това, с

позоваването от страна на актосъставителя и наказващия орган на посочената разпоредба изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, т. 6 от ЗАНН са напълно удовлетворени.

Неоснователно е и възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДВП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил подробно всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

Съгласно чл. 52, ал. 4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма, обаче, нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл.57, ал.1, т.1–10 ЗАНН като задължителен реквизит и така обсъждането на възражението по чл.44, ал.1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание. В тази връзка неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2720 от 09.06.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 12430/ 2022г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 14 състав.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

